

Reflux în piatră

Gerra Orivera

mai mult decât și dincolo de eva sau elena

nu puteam să înot în simfonia destinului
fără să-mi smulg urma din piatră mărun din gâtulejul epei
(da este cert n-a oferit fără să muște ispita până la os și să simtă otrava)
mă dilată cu-o nemurire șchioapă șarpele sâsâie din icoana ursitei
știe așa cum și eu știu
cunoașterea e parțială dinții efemeridei se sfarmă de taină extazul
și spaima de-a fi încurcă povestea decodarea e personală
chiar dacă incertă cheia sol descuie porțile troiei fără asediu
menelau nu-și mai dorește o elenă lipită de talpă atâtea fructe zemoase-n cămară
și el prea sătul (nu mai știe când a ținut ultima cură de slăbire)
să mai poarte războaie tolănit în fotoliu consultă agenda reprogramează
timpul mâniei nici averea nu mai urcă nici un grad în termometrul dorinței
pe listă de așteptare supermodele mult mai frumoase decât elena
îi vânează atenția
și paris e contaminat de-o vreme apatică fără vertebre
nu mai vrea s-o slujească pe venus savurează siestă portocalie
în duet cu nero cântă ode romei flăcările pot să înghită olimpul zeii-s plecați în vacanță
Iona înghițindu-și balena într-un acces de mânie a devenit
prototipul comun al afişelor publicitare
mutește gurile țipă ochii nu prind nimic în ventuză scărița urechii e ruptă și sunetul șchiop
cine se știe să strige prezent catalogul de ceață se tot răsfoiește
zadarul scoate sunet de clopot crăpat simfonia are prea multe falseturi

eu visez clandestin (cât încă se mai poate) pe un mal albastru de timp
femeie albă curățată de peceți și blestem să-mi adoarmă în păr
un bărbat cu văzduhuri în vene

zborul sunt eu